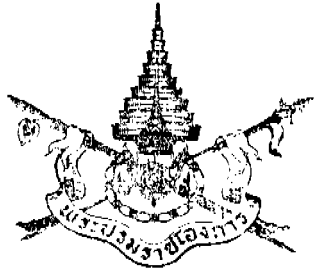

๒๐๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติ

วิเทศคมนาคม

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ วิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๒) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๓) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๔) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๕) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๑
- (๖) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๓

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(๗) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คลื่นแฮร์ตเซียน” หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง ๑๐ กิโลไซเกิลต่อวินาที และ ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกาไซเกิลต่อวินาที

“วิทยุคมนาคม” หมายความว่า การส่ง หรือการรับ เครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ และเสียงหรือการอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้ด้วยคลื่นแฮร์ตเซียน

“เครื่องวิทยุคมนาคม” หมายความว่า เครื่องส่งวิทยุคมนาคม เครื่องรับวิทยุคมนาคม หรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคม แต่ไม่รวมตลอดถึงเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงและเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์

“พนักงานวิทยุคมนาคม” หมายความว่า ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

“สถานวิทยุคมนาคม” หมายความว่า ที่ส่งวิทยุคมนาคม ที่รับวิทยุคมนาคม หรือที่ส่งและรับวิทยุคมนาคม

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

“ทำ” หมายความว่า รวมตลอดถึงการประกอบขึ้น การแปรสภาพหรือการกลับสร้างใหม่

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้าในราชอาณาจักร

“นำออก” หมายความว่า นำออกนอกราชอาณาจักร

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า เจ้าพนักงานของรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่ใช่บังคับแก่

(๑) กรมไปรษณีย์โทรเลข

(๒) กรมประชาสัมพันธ์

(๓) กระทรวงกลาโหม

(๔) กระทรวงทบวงกรมอื่นใด และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า หรือนำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม หรือตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการที่พ้องกับวิเทศมนาคม
ในตำแหน่งที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต
จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดรับข่าววิเทศมนาคมต่างประเทศ
เพื่อการโฆษณา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้
ออกใบอนุญาต

มาตรา ๙ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ตาม
ระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ทำหรือใบอนุญาตให้นำเข้า ให้
ใช้ได้หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก

(๒) ใบอนุญาตให้พิมพ์หรือใบอนุญาตให้ใช้ ให้ใช้ได้
จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม แห่งปีที่ออก

(๓) ใบอนุญาตให้นำออก ให้ใช้ได้สามสิบวันนับ
แต่วันออก

(๔) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานวิเทศมนาคม ให้ใช้ได้
หนึ่งปีนับแต่วันออก

(๕) ใบอนุญาตพนักงานวิเทศมนาคม ให้ใช้ได้
สามปีนับแต่วันออก

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(๖) ใบอนุญาตให้รับเข้าวิทยุคมนาคมต่างประเทศ
เพื่อการโฆษณา ให้ใช้ได้ทั้งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษให้
บุคคลตั้งสถานีวิทยุการบินเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัย
ของการเดินอากาศพลเรือนโดยเฉพาะได้ ในการออกใบ
อนุญาตพิเศษนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑ สถานีวิทยุคมนาคมต้องใช้ความถี่คลื่นให้ถูก
ต้องตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยุคมนาคมตามภาคผนวกต่อท้ายอนุ
สัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม

เพื่อให้การเป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดี
กรมไปรษณีย์โทรเลขหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจควบคุม
และกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่าง ๆ

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้สถานีวิทยุคมนาคมดำเนินการ
วิทยุคมนาคมเพื่อประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน
ใบอนุญาตหรือนอกเหนือจากราชการของกระทรวงทบวงกรม
หรือกิจการของนิติบุคคลตามมาตรา ๕

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ยานพาหนะใด ๆ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม นอกจากจะใช้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๑๔ เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อป้องกันราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะกาลให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดไว้เอาไปใช้ ห้ามการใช้ หรือห้ามการยักย้ายเครื่องวิทยุคมนาคม หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคม ระหว่างเวลาและภายในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคมโดยมิได้เจตนา เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำนั้น หรือให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ใช้ในการกระทำนั้นเสีย หรือให้ย้ายสิ่งดังกล่าวนั้นออกไปให้พ้นเขตรบกวนได้

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือจัดให้ส่งข้อความใด ๆ โดยวิทยุคมนาคมอันตนรู้หรือเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือข้อความอันใดก็ตามที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดดักจับไว้ ไซ้ประโยชน์ หรือ
เปิดเผยโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งข่าววิทยุคมนาคมที่มีได้
มุ่งหมายเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือที่อาจก่อให้เกิดความ
เสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน

มาตรา ๑๔ เพื่อตรวจเครื่องวิทยุคมนาคม ส่วนแห่งเครื่อง
วิทยุคมนาคม สถานีวิทยุคมนาคม สิ่งที่ทำให้เกิดการรบกวน
หรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม หรือใบอนุญาต เจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในอาคาร
สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใดๆ ได้ในเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนต่อบทแห่ง
พระราชบัญญัติ^{๑๕} กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติ^{๑๕}
นี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบ
อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย
ได้

ผู้รับใบอนุญาตออกจ่อุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
ภายในสามสิบวัน นับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้ คำชี้ขาด
ของอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นที่สุด

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

มาตรา ๒๐ รัฐบาลไม่ต้องรับผิดชอบในกรณีศูนย์หายหรือเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งอาจเกิดขึ้นเพราะเหตุที่เครื่องวิทยุคมนาคมของรัฐบาลใช้การไม่สะดวกและไม่ต้องรับผิดชอบในการรับ การส่ง หรือการส่งมอบข่าวสารวิทยุคมนาคมใด ๆ

ในกรณีดังกล่าวในวรรคก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกันเว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นจะก่อให้เกิดขึ้นโดยจงใจ ทุจริต หรือประมาทเลินเล่อ

มาตรา ๒๑ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจอากรเปรียบเทียบได้

มาตรา ๒๒ เมื่อมีคำพิพากษาว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะส่งรับส่งที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น เพื่อให้ไว้ใช้ในราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขด้วยก็ได้

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ผู้ควบคุมสถานวิทยุคมนาคม หรือผู้ควบคุมเครื่องวิทยุ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

คมนาคม และมีส่วนร่วมในการกระทำผิดนั้น มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุก
ไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดจงใจกระทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวาง
ต่อการวิฤตคมนาคมมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบ
อนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามความในมาตรา ๑๕ มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
สองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๘ บรรดาใบอนุญาตและประกาศนียบัตรที่ได้
ออกไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวิฤตสื่อสารก่อนวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นกำหนดอายุใบอนุญาต หรือ
ประกาศนียบัตรนั้น ๆ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกไปอนุญาตและออกกฎกระทรวง

(๑) วางระเบียบการขอและการออกไปอนุญาต

(๒) กำหนดวิธีการเพิกถอนและพักใช้ใบอนุญาต

(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงไม่เกินอัตรา

ท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดคุณลักษณะของเครื่องวิทยุคมนาคมและคุณสมบัติสำหรับพนักงานวิทยุคมนาคม

(๕) กำหนดกิจการอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

อัตรากำหนดธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ทำ นำเข้า หรือมีสิ่ง เครื่องวิทยุคมนาคม	๕๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้นำออกสิ่งเครื่องวิทยุคมนาคม	๒๐ บาท
๓. ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	๑๐๐ บาท
๔. ใบอนุญาตให้ตั้งสถานวิทยุคมนาคม	๑,๐๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตพนักงานวิทยุคมนาคม	๕๐ บาท
๖. ใบอนุญาตให้รับข่าววิทยุคมนาคมต่างประเทศ เพื่อการโฆษณา	๑๐๐ บาท
๗. ใบแทนใบอนุญาต	๒๐ บาท

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่รัฐบาลมีความมุ่งหวังจะให้การวิทยุคมนาคมเจริญวิวัฒนาการไป
ตามกาลสมัย อันกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมได้บัญญัติรวมกันอยู่
ในกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วถึง ๖ ครั้ง
เห็นสมควรจะได้ปรับปรุงไว้เป็นฉบับเดียว และแยกเรื่องวิทยุกระจาย
เสียงและวิทยุโทรทัศนออกเป็นพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งต่างหากจาก
กัน